

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 16 mars 2023*

”Överklagande – Dumpning – Import av solcellsmoduler av kristallint kisel samt väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina – Genomförandeförordning (EU) 2016/2146 om återtagande av godtagandet av åtagandet för två exporterande tillverkare enligt genomförandebeslut 2013/707/EU – Upptagande till sakprövning i första instans – Artikel 263 fjärde stycket FEUF – Kriteriet direkt berörd – Artikel 277 FEUF – Invändning om rättsstridighet – Upptagande till prövning – Berättigat intresse av att få talan prövad mot de rättsakter som utgjort rättslig grund för den angripna rättsakten – Förordning (EU) 2016/1036 – Artikel 8.9 – Förordning (EU) 2016/1037 – Artikel 13.9 – Följder av att Europeiska kommissionen återkallar godkännandet av ett åtagande – Genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 – Artikel 3 – Genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 – Artikel 2 – Förlust av förmånen av tullbefrielse – Genomförandeförordning (EU) 2016/2146 – Artikel 2 – Ogiltigförklaring av åtagandefakturor – Skyldighet att betala tull på samtliga berörda transaktioner – Avsaknad av retroaktiv verkan”

I de förenade målen C-439/20 P och C-441/20 P,

angående två överklaganden enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingetts den 18 respektive den 21 september 2020,

Europeiska kommissionen, företrädd av G. Luengo och T. Maxian Rusche, båda i egenskap av ombud,

sökande i mål C-439/20 P,

i vilket de andra parterna är:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Changzhou (Kina), inledningsvis företrädd av P. Heeren, advocaat, Y. Melin och B. Vigneron, avocats, därefter av P. Heeren, advcaat, och M. Melin, avocat,

sökande i första instans

Europeiska unionens råd, företrädd av H. Marcos Fraile, i egenskap av ombud, biträdd av N. Tuominen, avocatä,

intervenient i första instans

och

* Rättegångsspråk: engelska.

Europeiska unionens råd, företrätt av H. Marcos Fraile, i egenskap av ombud, biträdd av N. Tuominen, avocatä,

sökande i mål C-441/20 P,

i vilket de andra parterna är:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Changzhou, inledningsvis företrätt av P. Heeren, advocaat, Y. Melin och B. Vigneron, avocats, därefter av P. Heeren, advcaat, och Y. Melin, avocat,

sökande i första instans

Europeiska kommissionen, företrädd av G. Luengo och T. Maxian Rusche, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Lycourgos samt domarna L.S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin (referent) och O. Spineanu-Matei,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitiesekreterare: handläggaren M. Longar,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 6 april 2022,

och efter att den 14 juli 2022 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd (nedan tillsammans kallade institutionerna) har genom sina respektive överklaganden yrkat att den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 8 juli 2020, Seraphim Solar System/kommissionen (T-110/17, EU:T:2020:315) (nedan kallad den överklagade domen) ska upphävas. Genom denna dom ogiltigförklarade tribunalen artikel 2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2146 av den 7 december 2016 om återtagande av godtagandet av åtagandet för två exporterande tillverkare enligt genomförandebeslut 2013/707/EU som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 333, 2016, s. 4) (nedan kallad den omtvistade förordningen), i den mån den berör Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (nedan kallat Jiangsu Seraphim).

Tillämpliga bestämmelser

Den grundläggande antidumpningsförordningen

- 2 När de aktuella antidumpningstullarna infördes återfanns de bestämmelser som reglerar Europeiska unionens antagande av antidumpningsåtgärder i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, och rättelser i EUT L 7, 2010, s. 22, och EUT L 44, 2016, s. 20).
- 3 I enlighet med artikel 23 i denna förordning upphävdes rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), vilken hade ändrats bland annat genom rådets förordning (EG) nr 461/2004 av den 8 mars 2004 (EUT L 77, 2004, s. 12).
- 4 I skälen 18 och 19 i förordning nr 461/2004 angavs följande:
 - ”(18) Om en part bryter mot eller återtar ett åtagande skall i enlighet med artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen en slutgiltig tull införas i enlighet med artikel 9 på grundval av de faktiska omständigheter som konstaterats i samband med den undersökning som ledde till att åtagandet gjordes. Denna bestämmelse har lett till ett tidskrävande, dubbelt förfarande som inbegriper både ett kommissionsbeslut om återtagande av godtagandet av åtagandet och en rådsförordning om återinförande av tullen. Eftersom denna bestämmelse inte ger rådet någon beslutanderätt när det gäller att införa en tull till följd av att ett åtagande bryts eller återtas eller när det gäller tullens nivå, bör bestämmelserna i artikel 8.1, 8.5 och 8.9 ändras i syfte att klargöra kommissionens skyldigheter och göra det möjligt att återta godtagandet av ett åtagande och införa tullen genom en enda rättsakt. Det är också nödvändigt att se till att förfarandet för återtagande avslutas inom en tidsfrist på normalt sex månader och under alla omständigheter högst nio månader, så att det kan tillses att de gällande åtgärderna efterlevs.
 - (19) Skäl 18 bör i tillämpliga delar även gälla åtaganden i enlighet med artikel 13 i [rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 288, 1997, s. 1), i ändrad lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1973/2002 av den 5 november 2002 (EGT L 305, 2002, s. 4)].”
- 5 När den omtvistade förordningen antogs reglerades unionens vidtagande av antidumpningsåtgärder av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21) (nedan kallad den grundläggande antidumpningsförordningen). I enlighet med artikel 24 första stycket i den grundläggande antidumpningsförordningen upphävdes förordning nr 1225/2009. Enligt artikel 25 i den grundläggande antidumpningsförordningen trädde denna förordning i kraft den 20 juli 2016.
- 6 I artikel 8 i den grundläggande antidumpningsförordningen, med rubriken ”Åtaganden”, föreskrevs följande:
 - ”1. Under förutsättning att det preliminärt har fastställts att dumpning och skada föreligger, får kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2 godta ett

tillfredsställande åtagande som en exportör frivilligt gör att ändra sina priser eller att upphöra med export till dumpade priser, om kommissionen är övertygad om att dumpningens skadliga verkan därigenom undanröjs.

I sådana fall skall, under den tid åtagandena är i kraft, de preliminära tullar som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7.1 eller, i förekommande fall, de slutgiltiga tullar som införts av rådet i enlighet med artikel 9.4 inte tillämpas på berörd import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som anges i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden och i eventuella ändringar av detta.

Prishöjningar enligt sådana åtaganden får inte vara större än vad som krävs för att undanröja dumpningsmarginalen och de bör vara lägre än dumpningsmarginalen om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

...

9 Om en part i ett åtagande bryter mot eller återtar åtagandet, eller om kommissionen återtar sitt godtagande av ett åtagande, skall godtagandet av åtagandet efter samråd återtas genom ett beslut av kommissionen eller, i förekommande fall, genom en förordning från kommissionen, och den preliminära tull som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7 eller den slutgiltiga tull som införts av rådet i enlighet med artikel 9.4 skall automatiskt tillämpas, under förutsättning att den berörda exportören har givits tillfälle att lämna synpunkter, utom i de fall där exportören i fråga har återtagit sitt åtagande. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information när den har beslutat att återta åtagandet.

Alla berörda parter eller medlemsstater får lämna uppgifter som innehåller tillräcklig bevisning för att ett åtagande brutits. Den påföljande bedömningen av huruvida åtagandet brutits eller inte ska normalt slutföras inom sex månader och under inga omständigheter senare än nio månader efter det att en välgrundad begäran ingivits.

Kommissionen får begära att medlemsstaternas behöriga myndigheter bistår vid övervakningen av åtaganden.

10 En provisorisk tull får införas i enlighet med artikel 7 på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga, om det finns anledning att tro att ett åtagande har brutits eller vid överträdelse av eller återtagande av ett åtagande, om den undersökning som ledde till åtagandet inte har avslutats.”

7 I artikel 10 i denna förordning, med rubriken ”Retroaktiv verkan”, föreskrevs följande i punkt 5:

”Om åtaganden har brutits eller återtagits får slutgiltiga tullar tas ut på varor som införts för fri omsättning högst 90 dagar innan provisoriska åtgärder började tillämpas under förutsättning att importen har registrerats i enlighet med artikel 14.5 och att en sådan retroaktiv bedömning inte ska tillämpas på import som ägde rum innan åtagandet bröts eller återtogs.”

8 I artikel 14 i denna förordning, med rubriken ”Allmänna bestämmelser”, föreskrevs följande i punkt 1:

Provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar skall införas genom förordning och tas ut av medlemsstaterna i den form och enligt den tullsats och de villkor som anges i den förordning

genom vilken dessa tullar införs. Dessa tullar skall även tas ut oberoende av de tullar, skatter och andra avgifter som normalt åläggs import.

...”

Den grundläggande antisubventionsförordningen

- 9 När de aktuella utjämningstullarna infördes återfanns bestämmelserna om unionens antagande av antisubventionsåtgärder i rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, 2009, s. 93).
- 10 I enlighet med artikel 34 i denna förordning upphävdes förordning nr 2026/97, vilken hade ändrats bland annat genom förordning nr 461/2004.
- 11 När den omtvistade förordningen antogs reglerades unionens vidtagande av antisubventionsåtgärder av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 55) (nedan kallad den grundläggande antisubventionsgrundförordningen). I enlighet med artikel 35 i den grundläggande antisubventionsgrundförordningen upphävdes förordning nr 597/2009. Enligt artikel 36 i antisubventionsgrundförordningen trädde den i kraft den 20 juli 2016.
- 12 Den grundläggande antisubventionsförordningen innehåller bestämmelser om åtaganden och retroaktiv verkan som är i stort sett identiska med de motsvarande bestämmelserna i den grundläggande antidumpningsförordningen.
- 13 Således motsvaras bland annat artikel 13.1 andra stycket, artikel 13.9, artikel 13.10, artikel 16.5 och artikel 24.1 i den grundläggande antisubventionsgrundförordningen av artikel 8.1 andra stycket, artikel 8.9, artikel 8.10, artikel 10.5 och artikel 14.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen.
- 14 Eftersom de relevanta bestämmelserna i den grundläggande antidumpningsförordningen och den grundläggande subventionsförordningen (nedan tillsammans kallade grundförordningarna) i huvudsak är identiska med bestämmelserna i förordning nr 1225/2009 respektive förordning nr 597/2009, kommer det vid prövningen av överklagandena, såsom tribunalen gjorde i den överklagade domen, att hänvisas till grundförordningarna, såvida inte förordningarna nr 1225/2009 och nr 597/2009 avviker från dessa förordningar eller om sammanhanget så kräver.

Genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013

- 15 I artikel 3.2 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 1), föreskrivs följande:

”En tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklARATIONEN för övergång till fri omsättning

- a) närhelst det konstateras att sådan import som avses i punkt 1 inte uppfyller ett eller flera av villkoren i den punkten,
- b) om kommissionen återkallar sitt godtagande av åtagandet i enlighet med artikel 8.9 i förordning [nr 1225/2009] genom att anta en förordning eller ett beslut som avser specifika transaktioner och förklarar att motsvarande fakturor inte överensstämmer med gällande bestämmelser.”

Genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013

- 16 I artikel 2.2 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 66) föreskrivs följande:

”En tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklARATIONEN för övergång till fri omsättning

- a) närhelst det konstateras att sådan import som avses i punkt 1 inte uppfyller ett eller flera av villkoren i den punkten, eller
- b) om kommissionen drar tillbaka sitt godtagande av åtagandet enligt artikel 13.9 i förordning [nr 597/2009] genom en förordning eller ett beslut där det hänvisas till enskilda transaktioner och genom vilket de berörda åtagandefakturorna ogiltigförklaras”

Bakgrund till tvisten

- 17 I punkterna 1–12 i den överklagade domen redogör tribunalen för bakgrunden till tvisten enligt följande:

”1 [Jiangsu Seraphim] tillverkar solcellsmoduler av kristallint kisel i Kina och exporterar dem till Europeiska unionen.

2 Den 4 juni 2013 antog kommissionen förordning (EU) nr 513/2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EU) nr 182/2013 om registrering av dessa importörer med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 152, 2013, s. 5).

3 Genom beslut 2013/423/EU av den 2 augusti 2013 om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 209, 2013, s. 26) godtog kommissionen ett prisåtagande (nedan kallat åtagandet) som gjorts av den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter (nedan kallad CCCME), på [Jiangsu Seraphims] och flera andra exporterande tillverkares vägnar.

4 Den 2 december 2013 antog [rådet] [genomförandeförordning nr 1238/2013].

- 5 Den 2 december 2013 antog rådet även [genomförandeförordning nr 1239/2013].
- 6 I artikel 3.2 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 i genomförandeförordning nr 1239/2013 föreskrivs på samma sätt att kommissionen kan identifiera transaktioner för vilka en 'tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklarationen för övergång till fri omsättning' i de fall då godtagandet av prisåtagandet återkallas.
- 7 Kommissionen bekräftade genom genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 325, 2013, s. 214) att åtagandet, i dess ändrade lydelse på CCCME:s begäran, godtagits för de kinesiska exporterande tillverkarnas räkning. Den 10 september 2014 antog kommissionen genomförandebeslut 2014/657/EU om godtagande av ett förslag om förtydligande från en grupp exporterande tillverkare i samverkan med CCCME vad gäller tillämpningen av det åtagande som avses i genomförandebeslut 2013/707/EU (EUT L 270, 2014, s. 6).
- 8 Den totala värdetull som är tillämplig på import av solceller och solcellsmoduler med ursprung i Kina för de företag som inte ingår i urvalet och som har samarbetat och som finns upptagna i förteckningen i bilaga I till genomförandeförordning nr 1238/2013 och i bilaga 1 till genomförandeförordning nr 1239/2013 är 47,7 procent. Den motsvarar en antidumpningstull på 41,3 procent (artikel 1.2 i genomförandeförordning nr 1238/2013) jämte en utjämningstull på 6,4 procent (artikel 1.2 i genomförandeförordning nr 1239/2013). Import som omfattas av åtagandet och genomförandebeslut 2013/707 är enligt artikel 3.1 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.1 i genomförandeförordning nr 1239/2013 undantagen från dessa tullar.
- 9 Genom skrivelse av den 11 oktober 2016 underrättade kommissionen [Jiangsu Seraphim] om att den avsåg att återta godtagandet av åtagandet och preciserade de huvudsakliga omständigheter och överväganden som den grundade sig på. Till denna skrivelse bifogades en allmän informationsrapport och en särskild rapport till [Jiangsu Seraphim].
- 10 I den särskilda rapporten till [Jiangsu Seraphim] angav kommissionen att den avsåg att återta godtagandet av åtagandet och underrättade [Jiangsu Seraphim] under avsnitt 4, med rubriken 'ogiltigförklaring av åtagandefakturor', om att den dels avsåg att ogiltigförklara de åtagandefakturor som åtföljde försäljningen till importören, dels föreskriva tullmyndigheterna att driva in tullskulden för det fall [Jiangsu Seraphim] inte hade företett åtagandefakturor som var giltiga vid den tidpunkt då deklarationen för varornas övergång till fri omsättning godtogs.
- 11 Genom skrivelse av den 28 oktober 2016 yttrade sig [Jiangsu Seraphim] över den allmänna informationsrapporten och om kommissionens särskilda rapport till [Jiangsu Seraphim]. [Jiangsu Seraphim] förklarade i huvudsak att kommissionen varken hade befogenhet att ogiltigförklara fakturorna eller att föreskriva tullmyndigheterna att ta ut tull som om ingen åtagandefaktura hade lämnats in. Enligt [Jiangsu Seraphim] innebar detta i själva verket att återtagandet av godtagandet av åtagandet fick retroaktiv verkan.

...”

Den omtvistade förordningen

- 18 Kommissionen bekräftade sin ståndpunkt i den omtvistade förordningen som den antog på grundval av artikel 8 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13 i den grundläggande antisubventionsförordningen. I artikel 1 i den omtvistade förordningen återtog kommissionen godtagandet av det prisåtagande som kommissionen hade meddelat bland annat för Jiangsu Seraphim (nedan kallat det berörda åtagandet).
- 19 I artikel 2 i den omtvistade förordningen stadgas följande:
- ”1. De åtagandefakturor som förtecknas i bilaga I till denna förordning förklaras ogiltiga.
2. De antidumpnings- och utjämningstullar som skulle ha betalats vid tidpunkten för godkännandet av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 3.2 b i genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 ska tas ut.”

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 20 Jiangsu Seraphim väckte, genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 18 februari 2017, talan om ogiltigförklaring av artikel 2 i den omtvistade förordningen. I denna talan åberopade bolaget en enda grund, nämligen att kommissionen genom den omtvistade förordningen hade åsidosatt artikel 8.1, 8.9, 8.10 och 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1, 13.9, 13.10 och 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Sökanden i första instans gjorde gällande att denna institution hade ogiltigförklarat åtagandefakturor och därefter gett de nationella tullmyndigheterna i uppdrag att ta ut tullar, som om ingen åtagandefaktura hade utfärdats och meddelats dessa tullmyndigheter vid tidpunkten för varornas övergång till fri omsättning.
- 21 Jiangsu Seraphim framställde inom ramen för sin talan dessutom en invändning om rättsstridighet avseende artikel 3.2 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 i genomförandeförordning nr 1239/2013, vilken grundade sig på ett påstått åsidosättande av artiklarna 8 och 10.5 i förordning nr 1225/2009 samt av artiklarna 13 och 16.5 i förordning nr 597/2009, i deras lydelse vid tidpunkten för antagandet av genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013.
- 22 Tribunalen preciserade i detta avseende, i punkt 27 i den överklagade domen, att föremålet för talan avsåg lagenligheten av ogiltigförklaringen av Jiangsu Seraphims åtagandefakturor och de slutsatser som skulle dras därav, bland annat med avseende på återkravet av de antidumpningstullar och utjämningstullar som skulle betalas, och inte frågan huruvida kommissionen hade fog för att återta sitt godtagande av det berörda åtagandet.
- 23 Därefter prövade tribunalen, inledningsvis, i punkterna 28–49 i den överklagade domen, kommissionens invändning om rättegångshinder, som framförts med stöd av rådet, och som avsåg att talan inte kunde tas upp till sakprövning. Tribunalen fann därvidlag att Jiangsu Seraphim var direkt och personligen berört av artikel 2 i den omtvistade förordningen, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, och att Jiangsu Seraphim dessutom hade ett berättigat intresse av att få saken prövad i detta avseende.

- 24 Tribunalen fann således att talan kunde tas upp till sakprövning.
- 25 Därefter prövade tribunalen, i punkterna 50–64 i den överklagade domen, frågan huruvida Jiangsu Seraphims invändning om rättsstridighet avseende artikel 3.2 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 i genomförandeförordning nr 1239/2013 kunde tas upp till sakprövning.
- 26 Tribunalen fann bland annat att Jiangsu Seraphim inte kunde anses ha haft rätt att, i den mening som avses i den rättspraxis som följer av domen av den 9 mars 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), ifrågasätta dessa bestämmelser med stöd av artikel 263 FEUF direkt efter det att de antagits. Tribunalen fann därför att det inte fanns något som hindrade Jiangsu Seraphim från att framställa en invändning om rättsstridighet avseende dessa bestämmelser inom ramen för den talan som väckts vid tribunalen.
- 27 Därefter prövade tribunalen, i punkterna 65–152 i den överklagade domen, huruvida det fanns fog för den enda grund som åberopats till stöd för talan.
- 28 Tribunalen preciserade inledningsvis i detta avseende, i punkt 130 i den överklagade domen, att den fråga som var aktuell i förevarande fall, nämligen införandet i tiden av antidumpningstullar och utjämningstullar som skulle ha betalats om det inte förelegat ett åtagande, vilket sedan hade brutits eller återkallats, skulle prövas mot bakgrund av de uttryckliga bestämmelserna i artikel 8.10 och artikel 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen samt artikel 13.10 och artikel 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- 29 Tribunalen underkände därefter, i punkterna 137 och 138 i den överklagade domen, den tolkning som institutionerna hade föreslagit, enligt vilken befogenheten för institutionerna, i egenskap av ansvariga för genomförandet av grundförordningarna, att inom ramen för utövandet av denna genomförandebefogenhet kräva betalning från de berörda företagen av samtliga förfallna tullar för transaktioner som omfattas av de åtagandefakturor som sedermera har förklarats ogiltiga, följer av dessa bestämmelser.
- 30 Slutligen fann tribunalen, i punkterna 139–151 i den överklagade domen, att inget av de övriga argument som institutionerna hade anfört kunde ändra denna slutsats och tribunalen konstaterade därför i punkt 152 i den överklagade domen att grundförordningarna inte kunde utgöra tillräcklig rättslig grund för att anta de bestämmelser vars rättsstridighet hade gjorts gällande.
- 31 Till sist prövade tribunalen huruvida artikel 3.2 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 i genomförandeförordning nr 1239/2013, trots avsaknaden av tillräckliga rättsliga grunder i grundförordningarna, kunde utgöra rättslig grund för den omtvistade förordningen. Tribunalen prövade således i punkterna 154–157 i den överklagade domen Jiangsu Seraphim invändning om rättsstridighet avseende dessa bestämmelser.
- 32 Av liknande skäl som dem som angetts inom ramen för prövningen i sak av den enda grund som åberopats inom ramen för den talan som väckts vid tribunalen, avseende den allmänna systematiken i grundförordningarna, biföll tribunalen denna invändning om rättsstridighet och slog följaktligen fast, i punkt 158 i den överklagade domen, att nämnda bestämmelser inte var tillämpliga i förevarande fall.

- 33 I punkt 160 i den överklagade domen biföll tribunalen därför talan såvitt avsåg den enda grund som anförts till stöd för denna och ogiltigförklarade följaktligen artikel 2 i den omtvistade förordningen.

Förfarandet vid domstolen och parternas yrkanden i målen om överklagande

- 34 Kommissionen har i mål C-439/20 P, med stöd av rådet, yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen, och
 - avvisa talan i första instans,
 - i andra hand ogilla talan i första instans, och
 - förplikta Jiangsu Seraphim att ersätta rättegångskostnaderna.
- 35 Rådet har, med stöd av kommissionen, yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen,
 - ogilla talan i första instans, och
 - förplikta Jiangsu Seraphim att ersätta rättegångskostnaderna, eller
 - i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och
 - låta beslutet om rättegångskostnaderna i första instans och i målet om överklagande anstå.
- 36 Jiangsu Seraphim har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandena, och
 - förplikta institutionerna att ersätta rättegångskostnaderna.
- 37 Domstolens ordförande beslutade den 7 januari 2021 att förena målen C-439/20 P och C-441/20 P vad gäller det muntliga förfarandet och domen.

Prövning av överklagandena

- 38 Till stöd för sitt överklagande i mål C-439/20 P har kommissionen, med stöd av rådet, anfört fyra grunder, vilka till stor del sammanfaller med de två grunder som rådet, med stöd av kommissionen, har anfört till stöd för sitt överklagande i mål C-441/20 P. Domstolen kommer därför att pröva dessa grunder tillsammans.
- 39 Den första grunden som åberopats i respektive mål avser felaktig rättstillämpning genom att tribunalen fann att anhängiggjorda talan kunde tas upp till sakprövning och att Jiangsu Seraphims invändning om rättsstridighet kunde tas upp till prövning. Den andra och den tredje grunden i mål C-439/20 P och den andra grundens första del i mål C-441/20 P avser felaktig rättstillämpning genom att tribunalen fann att grundförordningarna inte utgjorde en tillräcklig

rättslig grund för att anta artikel 2 i den omtvistade förordningen. Den fjärde grunden i mål C-439/20 P och den andra grundens andra del i mål C-441/20 P avser en felaktig tolkning av artikel 14.1 i förordning nr 1225/2009 och artikel 24.1 i förordning nr 597/2009 genom att tribunalen fann att dessa bestämmelser inte gav rådet rätt att införa ett system för kontroll av åtaganden som innefattade en ogiltigförklaring av de berörda fakturorna.

Den första grunden för respektive överklagande

Parternas argument

- 40 Genom den första grunden för respektive överklagande i målen C-439/20 P och C-441/20 P, som är uppdelad i två delar, har institutionerna kritiserat tribunalen för att ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning dels genom att slå fast att den talan som väckts kunde tas upp till sakprövning, dels genom att slå fast att Jiangsu Seraphims invändning om rättsstridighet inom ramen för denna talan kunde tas upp till prövning.
- 41 Genom den första delen av den första grunden för respektive överklaganden, som består av två anmärkningar, har institutionerna kritiserat tribunalen för att ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att finna att Jiangsu Seraphim var direkt berört, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, av artikel 2 i den omtvistade förordningen och att detta bolag hade ett berättigat intresse av att väcka talan för att yrka ogiltigförklaring av nämnda artikel 2.
- 42 Vad för det första gäller anmärkningen riktad mot punkterna 37, 38, 44 och 45 i den överklagade domen, som avser att Jiangsu Seraphim inte var direkt berört av nämnda artikel 2, har institutionerna understrukt att det inte är Jiangsu Seraphim, i egenskap av exporterande tillverkare, utan Seraphim Solar System GmbH som i egenskap av närstående importör har gjort tulldeklarationerna avseende de produkter beträffande vilka de fakturor som utfärdats av Jiangsu Seraphim har ogiltigförklarats genom denna förordning och som därmed är betalningsskyldig för antidumpningstullar och utjämningsstullar som utgår till följd av ogiltigförklaringen av dessa fakturor. Följaktligen har Jiangsu Seraphims rättsliga ställning, i egenskap av exporterande tillverkare, inte ändrats genom artikel 2 i den omtvistade förordningen. Eftersom punkterna 37, 38 och 44 i den överklagade domen ska förstås så, att Jiangsu Seraphims rättsliga ställning har förändrats eller att en sådan exporterande tillverkare alltid är direkt berörd av en förordning genom vilken ett åtagande återtas och åtagandefakturor ogiltigförklaras, är detta konstaterande felaktigt och saknar stöd i den rättspraxis som det hänvisas till i dessa punkter.
- 43 För det andra har institutionerna, genom en anmärkning som framställts i andra hand och som avser punkterna 47 och 48 i den överklagade domen, gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att Jiangsu Seraphim hade ett berättigat intresse av att väcka talan mot artikel 2 i den omtvistade förordningen.
- 44 I punkt 47 i den överklagade domen, blandade tribunalen ihop begreppen ”talerätt” och ”berättigat intresse av att få saken prövad”. Denna punkt i domen bygger dessutom på en felaktig tolkning av villkoret att en sökande ska vara direkt berörd, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, och på en felaktig analogi med typfallet med en kommissionsförordning om återtagande av godtagandet av ett åtagande och om införande av tullar för framtiden.

- 45 I förevarande fall införde rådet tullar vid samma tidpunkt som kommissionen godtog det berörda åtagandet. Härav följer att om Jiangsu Seraphim ville bestrida att dessa tullar infördes, borde Jiangsu Seraphim ha väckt talan mot de berörda rådsförordningarna i stället för att endast bestrida ogiltigförklaringen av åtagandefakturor och uppbörden av tullar rörande en annan ekonomisk aktör, trots att ingen av dessa fakturor hade ändrat dess rättsliga ställning.
- 46 Enligt institutionerna tolkade tribunalen i punkt 48 i den överklagade domen dessutom underförstått begreppet ”berättigat intresse av att få saken prövad”, i strid med rättspraxis, på så sätt att det räcker att visa att det uppkommer en ekonomisk fördel vid framgång med den väckta talan, trots att den relevanta fördelen bör kunna framgå i den sökandes rättsliga ställning. Jiangsu Seraphim har i vart fall inte lagt fram några bevis för att en ogiltigförklaring av artikel 2 i den omtvistade förordningen skulle ha någon inverkan på bolagets affärsförbindelser med Seraphim Solar System. En sådan ogiltigförklaring skulle för övrigt inte ha någon rättslig inverkan på huruvida det föreligger en tullskuld för det sistnämnda bolaget.
- 47 Genom den första grundens andra del i respektive överklagande, som avser punkterna 57–64 i den överklagade domen, har institutionerna i huvudsak kritiserat tribunalen för att felaktigt ha funnit att den invändning om rättsstridighet som Jiangsu Seraphim hade framställt med avseende på artikel 3.2 b i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i genomförandeförordning nr 1239/2013 (nedan tillsammans kallade de bestämmelser som avses med invändningen om rättsstridighet) kunde tas upp till prövning.
- 48 Institutionerna har för det första hävdats att tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den fann att Jiangsu Seraphim inte hade rätt att yrka ogiltigförklaring av dessa bestämmelser och att det således inte förelåg ”hinder” för Jiangsu Seraphim, i den mening som avses i den rättspraxis som följer av dom av den 9 mars 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), och dom av den 15 februari 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), att framställa denna invändning om rättsstridighet. Det framgår nämligen bland annat av dom av den 9 november 2017, SolarWorld/rådet (C-205/16 P, EU:C:2017:840), och dom av den 27 mars 2019, Canadian Solar Emea m.fl./rådet (C-236/17 P, EU:C:2019:258), att tribunalen felaktigt slog fast att Jiangsu Seraphim inte kunde anses vara direkt och personligen berört av dessa bestämmelser och att Jiangsu Seraphim inte hade något berättigat intresse av att få saken prövad inom ramen för den talan om ogiltigförklaring som väckts vid tribunalen.
- 49 För det andra har institutionerna understrukit att de bestämmelser som invändningen om rättsstridighet avser inte kan skiljas från de övriga bestämmelserna i genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013. När flera artiklar eller, som i förevarande fall, hela den bindande delen av en unionsrättsakt inte kan åtskiljas, ska alla invändningar som ifrågasätter denna rättsakts lagenlighet åberopas i samband med bestridandet av rättsakten i dess helhet. Tribunalen gjorde sig således skyldig till felaktig rättstillämpning i punkt 57 i den överklagade domen genom att endast ta ställning till frågan huruvida sökanden i första instans hade rätt att ifrågasätta de bestämmelser som avsågs med den invändning om rättsstridighet som sökanden i första instans hade framställt. Jiangsu Seraphim hade nämligen kunnat angripa genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013 i dess helhet, vilket är det relevanta kriteriet i detta sammanhang, genom att därvidlag åberopa att varje specifik bestämmelse i dessa förordningar är rättsstridig. Jiangsu Seraphim hade således förverkat sin rätt att framställa en invändning om rättsstridighet i detta avseende, eftersom bolaget inte hade väckt talan mot dessa genomförandeförordningar inom den föreskrivna talfristen.

- 50 För det tredje, och i andra hand, gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att denna invändning om rättsstridighet kunde tas upp till prövning, eftersom de bestämmelser som avses i invändningen inte kunde avskiljas från resten av genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013, varför Jiangsu Seraphim inte hade kunnat framställa en invändning om rättsstridighet avseende enbart de bestämmelser som avses i invändningen om rättsstridighet, utan borde ha framställt invändningen mot dessa genomförandeförordningar i sin helhet, ”i ett paket”. Tvärtemot vad tribunalen fann i punkt 63 i den överklagade domen utgör de bestämmelser som invändningen om rättsstridighet avser inte några allmänna bestämmelser, utan individuella beslut i förhållande till Jiangsu Seraphim.
- 51 För det fjärde, och i tredje hand, är den enda grund som åberopats i första instans verkningslös, eftersom den avser bestämmelser som inte utgör den rättsliga grunden för den omtvistade förordningen. Denna förordning antogs nämligen med stöd av artikel 8 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Enligt institutionerna tycks tribunalen dessutom ha dragit slutsatsen att Jiangsu Seraphim inte hade förverkat sin rätt att framställa en invändning om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF till följd av en felaktig tolkning av den enda grund som åberopats av Jiangsu Seraphim, i den meningen att Jiangsu Seraphim genom denna grund gjorde gällande att den omtvistade förordningen som sådan stred mot de relevanta bestämmelserna i grundförordningarna. Härigenom dömde tribunalen uppenbart utöver vad som hade yrkats av parterna (*ultra petita*).
- 52 Jiangsu Seraphim har gjort gällande att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden för respektive överklagande i målen C-439/20 P och C-441/20 P, eftersom den saknar grund.

Domstolens bedömning

- 53 Det ska inledningsvis erinras om att för att en talan som väckts av en fysisk eller juridisk person mot en rättsakt som riktar sig mot någon annan än personen i fråga ska kunna upptas till sakprövning enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF, krävs att den personen har talerätt. Sådan talerätt föreligger i två typfall. För det första får en sådan talan väckas på villkor att denna akt direkt och personligen berör personen. För det andra kan en sådan person väcka talan mot en regleringsakt som inte medför genomförandeåtgärder om regleringsakten direkt berör personen (dom av den 15 juli 2021, Deutsche Lufthansa/kommissionen, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punkt 31 och där angiven rättspraxis).
- 54 Genom den första delen av den första grunden för respektive överklagande i målen C-439/20 P och C-441/20 P har institutionerna för det första kritiserat tribunalens bedömning, bland annat i punkterna 37, 38, 44 och 45 i den överklagade domen, där den prövade det första av dessa två typfall, nämligen frågan huruvida sökanden i första instans var direkt berörd av artikel 2 i den omtvistade förordningen i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.
- 55 Enligt domstolens fasta praxis är villkoret att en fysisk eller juridisk person ska vara direkt berörd av det beslut som talan avser, som föreskrivs i artikel 263 fjärde stycket FEUF, uppfyllt om två kriterier är uppfyllda samtidigt. För det första måste den ifrågasatta rättsakten ha direkt inverkan på den enskildes rättsliga ställning. För det andra får rättsakten inte lämna något utrymme för skönsmässig bedömning för dem till vilka den riktar sig, och som ska genomföra den, vilket innebär att genomförandet ska ha en rent automatisk karaktär och endast följa av unionslagstiftningen, utan tillämpning av några mellanliggande bestämmelser (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen,

kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 42, och dom av den 15 juli 2021, Deutsche Lufthansa/kommissionen, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punkt 83).

- 56 Institutionerna har i detta avseende bland annat gjort gällande att det i förevarande fall, i motsats till vad tribunalen fann, i synnerhet i punkterna 44 och 45 i den överklagade domen, inte är Jiangsu Seraphim, i egenskap av exporterande tillverkare, som är direkt berörd, i den mening som avses i ovan nämnda rättspraxis, av artikel 2 i den omtvistade förordningen, utan Seraphim Solar System, i egenskap av närstående importör, eftersom det var sistnämnda företag som hade avgett de tulldeklarationer som krävdes och som var betalningsskyldig för de antidumpningstullar och utjämningsstullar som utgår till följd av ogiltigförklaringen av de berörda fakturorna.
- 57 Det framgår av fast rättspraxis, som härrör från dom av den 21 februari 1984, Allied Corporation m.fl./kommissionen (239/82 och 275/82, EU:C:1984:68, punkt 12), att förordningar om införande av antidumpningstullar, även om de till sin art och räckvidd är av normativ karaktär, direkt och personligen kan beröra sådana producenter och exportörer av produkten i fråga som anses ägna sig åt dumpning på grundval av uppgifter som härrör från deras näringsverksamhet. Så är fallet med tillverkande och exporterande företag som kan visa att de har utpekats i institutionernas rättsakter eller att de har berörts av de förberedande undersökningarna (se, senast, dom av den 28 februari 2019, rådet mot Growth Energy and Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 73 och den rättspraxis som citeras).
- 58 Domstolen har i detta avseende preciserat att ett företag inte kan anses vara direkt berört av en förordning om införande av en antidumpningstull enbart på grund av dess egenskap av tillverkare av den produkt som omfattas av tullen, eftersom rollen som exportör i detta hänseende är av avgörande betydelse. Det framgår av själva lydelsen av i föregående punkt angiven rättspraxis att anledningen till att vissa tillverkare och exportörer av en produkt kan anses direkt berörda av en förordning om införande av antidumpningstullar är bland annat att de hålls ansvariga för dumpning. En tillverkare som inte exporterar sin produktion till unionsmarknaden utan endast avsätter den på sin nationella marknad kan inte hållas ansvarig för dumpning (dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 74).
- 59 Med tillämpning av dessa principer ska det för det första påpekas att Jiangsu Seraphim samtidigt är både tillverkare och exportör av de produkter som avses i genomförandeförordning nr 1238/2013 och förordning nr 1239/2013.
- 60 För det andra identifierades Jiangsu Seraphim i bilaga I till genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013, genom vilka den slutgiltiga antidumpningstull och den slutgiltiga utjämningsstull som är föremål för förevarande tvist infördes, i bilagan till beslut nr 2013/423, genom vilket kommissionen godtog det prisåtagande som avses i förevarande tvist, i bilagan till beslut nr 2013/707, genom vilket kommissionen bekräftade detta godtagande, samt i artikel 1 i den omtvistade förordningen, genom vilken kommissionen återtog nämnda godtagande när det bland annat gäller Jiangsu Seraphim.
- 61 För det tredje ska det understrykas att återtagandet av godtagandet av det berörda åtagandet – vilket faststälts genom den omtvistade förordningen, och av vilket det framgår att Jiangsu Seraphim inte längre omfattas av de undantag som föreskrivs i artikel 3.1 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.1 i genomförandeförordning nr 1239/2013 – medför verkningar för de berörda exporterande tillverkarnas rättsliga ställning som är

jämförbara med verkningarna på de berörda exporterande tillverkarnas rättsliga ställning som följer av de bestämmelser genom vilka de aktuella tullarna införs. Det följer av den rättspraxis som det erinrats om i punkt 57 ovan att sådana exporterande tillverkare kan anses vara direkt berörda av de relevanta bestämmelserna i förordningen.

- 62 I synnerhet föreskrivs i artikel 2 i den omtvistade förordningen att de åtagandefakturor som utfärdats av Jiangsu Seraphim och som räknas upp i bilaga I till denna förordning ogiltigförklaras och att slutgiltiga antidumpnings- och utjämningstullar följaktligen ska tas ut med avseende på de transaktioner som omfattas av dessa fakturor, såsom tribunalen påpekade i punkt 44 i den överklagade domen.
- 63 Under dessa omständigheter ska dessa bestämmelser anses ha haft en direkt inverkan på Jiangsu Seraphims rättsliga ställning, eftersom de med nödvändighet påverkar de transaktioner som Jiangsu Seraphim är part i och de avtalsförhållanden som reglerar dem. Institutionerna har inte heller ifrågasatt tribunalens konstaterande i punkt 44 i den överklagade domen, enligt vilket dessa bestämmelser inte ger de nationella tullmyndigheterna något utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller ogiltigförklaring av de aktuella fakturorna och uppbörd av de tullar som ska erläggas i detta avseende.
- 64 Av det ovan anförda följer att tribunalen inte gjorde sig skyldig till någon felaktig rättstillämpning när den i punkt 45 i den överklagade domen slog fast att Jiangsu Seraphim var direkt berört av artikel 2 i den omtvistade förordningen.
- 65 I den mån institutionerna dessutom har kritiserat tribunalen för att ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkterna 47 och 48 i den överklagade domen fann att Jiangsu Seraphim hade ett berättigat intresse av att yrka ogiltigförklaring av nämnda artikel 2, ska det erinras om att det följer av fast rättspraxis att en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person endast prövas i den mån som personen har ett berättigat intresse av att den angripna rättsakten ogiltigförklaras. Ett sådant intresse förutsätter att själva ogiltigförklaringen av rättsakten kan få rättsverkningar och att talan således kan medföra en fördel för den person som har väckt den (dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 55, och dom av den 27 mars 2019, Canadian Solar Emea m.fl./rådet, C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkt 91).
- 66 Domstolen påpekar inledningsvis att det, även om det rör sig om olika villkor, inte är uteslutet att vissa faktorer eller omständigheter kan visa både att en sökande har talerätt mot en unionsrättsakt, och i synnerhet att ett av kriterierna för denna talerätt har fastställts, såsom att sökanden är direkt berörd av rättsakten, och att sökanden har ett berättigat intresse av att väcka talan mot denna rättsakt.
- 67 I förevarande fall kunde tribunalen således i punkt 47 i den överklagade domen beakta i huvudsak samma faktorer för att avgöra om Jiangsu Seraphim hade ett berättigat intresse av att väcka talan samt för att avgöra frågan, som det redogörs för ovan i punkterna 57–63, huruvida artikel 2 i den omtvistade förordningen direkt påverkade Jiangsu Seraphims rättsliga ställning, nämligen ogiltigförklarandet av de åtagandefakturor som utfärdats av Jiangsu Seraphim och följaktligen uppbörd av tullar för de transaktioner som omfattades av dessa fakturor. Detta förfarande innebar inte, tvärtemot vad institutionerna hävdar, att det har kunnat konstateras att det har skett en felaktig rättstillämpning som grundar sig på det faktum att tribunalen har blandat ihop begreppen

”talerätt” och ”berättigat intresse av att få saken prövad” eller att tribunalen i detta avseende har grundat sig på en felaktig tolkning av villkoret om att en sökande ska vara direkt berörd av den rättsakt som är föremål för talan, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

- 68 Domstolen slår vidare fast, i likhet med vad generaladvokaten konstaterade i punkt 38 i sitt förslag till avgörande, att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den fann att ogiltigförklaringen av de fakturor som utfärdats av Jiangsu Seraphim och föreläggandet att ta ut de slutgiltiga tullar som skulle betalas för de transaktioner som omfattades av fakturorna utgjorde negativa rättsliga faktorer för Jiangsu Seraphim, i egenskap av exporterande tillverkare av de berörda produkterna, varvid undanröjandet av dessa negativa faktorer således skulle medföra en fördel för Jiangsu Seraphim, i den mening som avses i den rättspraxis som anges ovan i punkt 65.
- 69 Härav följer att oberoende av huruvida eller i vilken utsträckning den rättspraxis som tribunalen har hänvisat till i punkt 47 i den överklagade domen är relevant i förevarande fall, gjorde tribunalen en riktig bedömning när den i punkt 49 i den överklagade domen slog fast att Jiangsu Seraphim hade ett berättigat intresse av att få artikel 2 i den omtvistade förordningen ogiltigförklarad.
- 70 Denna slutsats kan inte heller ifrågasättas av institutionernas argument om att de aktuella tullarna i själva verket redan hade införts när det berörda åtagandet godtogs, eftersom det, när det gäller kravet på ett berättigat intresse av att få saken prövad, måste fastställas om ett sådant intresse, och därmed i synnerhet den skadliga situation som den väckta talan kan avhjälpa, fortfarande består, i vart fall vid den tidpunkt då talan väcktes (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 september 2018, Bank Mellat/rådet, C-430/16 P, EU:C:2018:668, punkt 50, och dom av den 27 mars 2019, Canadian Solar Emea m.fl./rådet, C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkt 92).
- 71 I den mån institutionerna har för avsikt att ifrågasätta tribunalens överväganden i punkt 48 i den överklagade domen, räcker det att konstatera, såsom tribunalen för övrigt själv har angett, att denna punkt endast innehåller ett domskäl som angetts för fullständighetens skull. Under dessa omständigheter ska detta argument underkännas såsom verkningslöst (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 september 2020, Troszczyński/parlamentet, C-12/19 P, EU:C:2020:725, punkt 60 och där angiven rättspraxis).
- 72 Av det ovan anförda följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första delen av den första grunden för respektive överklagande i målen C-439/20 P och C-441/20 P.
- 73 Genom den första grundens andra del har institutionerna gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkterna 57–64 i den överklagade domen fann att Jiangsu Seraphims invändning om rättsstridighet avseende artikel 3.2 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 i genomförandeförordning nr 1239/2013 kunde tas upp till prövning.
- 74 I den mån institutionerna för det första i huvudsak hävdar att tribunalen felaktigt har funnit, mot bakgrund av den rättspraxis som följer av dom av den 9 mars 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), och dom av den 15 februari 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), att Jiangsu Seraphim enligt artikel 263 FEUF inte kunde väcka en direkt talan mot de bestämmelser som invändningen om rättsstridighet avser efter det att de antagits, så att Jiangsu Seraphim därför inte skulle ha förelegat ”hinder”, i den mening som avses i denna rättspraxis, för Jiangsu Seraphim att åberopa en invändning om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF inom ramen för talan i första instans, påpekar domstolen att även om tribunalen dessutom prövade, särskilt i punkterna 62 och 63 i den överklagade domen, huruvida Jiangsu Seraphim

kunde anses ha varit direkt och i förekommande fall personligen berörd av de bestämmelser som invändningen om rättsstridighet avser, framgår det särskilt av punkt 64 i den överklagade domen att tribunalen fann att invändningen om rättsstridighet kunde tas upp till prövning på grund av att Jiangsu Seraphim inte hade något berättigat intresse av att väcka talan mot dessa bestämmelser omedelbart efter deras antagande.

- 75 I detta avseende underströk tribunalen, i punkt 58 i den överklagade domen, att artikel 3 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2 i genomförandeförordning nr 1239/2013 utgjorde undantag till förmån för Jiangsu Seraphim, i den meningen att de aktuella produkterna, som importerats till unionen, inte var föremål för uttag av slutgiltiga antidumpnings- och utjämnings tullar, under förutsättning att villkoren i åtagandena var uppfyllda.
- 76 Med särskild hänvisning till artikel 3.2 b i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i genomförandeförordning nr 1239/2013 konstaterade tribunalen i punkterna 59 och 60 i den överklagade domen att dessa bestämmelser endast syftade till att ge kommissionen rätt att återta godtagandet av konkreta åtaganden och ogiltigförklara motsvarande åtagandefakturor, vilket innebar att de negativa effekterna av dessa bestämmelser endast kunde visa sig genom särskilda framtida åtgärder, nämligen genom att kommissionen återtar godtagandet av ett åtagande och därefter ogiltigförklarar motsvarande åtagandefakturor och uppbär de tullar som ska betalas för de transaktioner som omfattas av fakturorna.
- 77 Under dessa omständigheter kunde tribunalen, utan att göra sig skyldig till felaktig rättstillämpning, i punkterna 61 och 62 i den överklagade domen i allt väsentligt göra bedömningen att vid tidpunkten för antagandet av de bestämmelser som invändningen om rättsstridighet avser, eller omedelbart efter detta antagande, förblev tillämpningen av dessa bestämmelser på Jiangsu Seraphim hypotetisk och att det berättigade intresse som Jiangsu Seraphim kunde ha av att få saken prövad inte kunde grunda sig enbart denna eventualitet, eftersom ett sådant berättigat intresse, såsom det erinras om ovan i punkt 70, måste ha uppstått och bestå vid den tidpunkt då talan väcktes och kan inte avse en framtida och hypotetisk situation (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 mars 2019, Canadian Solar Emea m.fl./rådet, C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkt 92).
- 78 Domstolen påpekar i övrigt att enligt fast rättspraxis ger artikel 277 FEUF uttryck för en allmän princip som innebär att alla parter tillförsäkras en rätt att, i syfte att få en akt som berör dem direkt och personligen ogiltigförklarad, bestrida giltigheten av institutionernas tidigare akter, vilka utgör den rättsliga grunden för den angripna akten, om denna part inte hade rätt att med stöd av artikel 263 FEUF väcka talan direkt mot dessa akter, vilka parten sålunda får utstå följderna av utan att ha varit i stånd att begära att de skulle ogiltigförklaras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 mars 1979, Simmenthal/kommissionen, 92/78, EU:C:1979:53, punkt 39, och dom av den 8 september 2020, kommissionen och rådet/Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P och C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 67).
- 79 Det följer av denna rättspraxis att för att en invändning om rättsstridighet mot en rättsakt ska kunna tas upp till prövning krävs att den sökande som åberopar den inte har haft rätt att väcka direkt talan om ogiltigförklaring av rättsakten (dom av den 17 december 2020, BP/FRA, C-601/19 P, ej publicerad, EU:C:2020:1048, punkt 27).

- 80 Härav följer att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den i punkt 64 i den överklagade domen slog fast att det inte förelåg ”hinder” för Jiangsu Seraphim att framställa denna invändning om rättsstridighet inom ramen för talan i första instans, eftersom Jiangsu Seraphim inte hade haft något berättigat intresse av att väcka talan mot de bestämmelser som avses i invändningen om rättsstridighet direkt efter det att de antagits.
- 81 Ett eventuellt konstaterande av felaktig rättstillämpning i punkt 63 i den överklagade domen, genom att tribunalen felaktigt slog fast att de bestämmelser som avses med invändningen om rättsstridighet inte hade karaktären av ett individuellt beslut utan av allmänna bestämmelser, påverkar inte denna slutsats. Den första anmärkning som anförts till stöd för den andra delen av den första grunden för respektive överklagande kan således inte godtas.
- 82 I den mån institutionerna för det andra, och i andra hand, i huvudsak hävdar att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att förklara att den invändning om rättsstridighet som åberopats av Jiangsu Seraphim kunde tas upp till prövning, trots att tribunalen borde ha konstaterat att de bestämmelser som invändningen om rättsstridighet avser inte kan åtskiljas från resten av genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013 och att invändningen om rättsstridighet borde ha åberopats mot dessa genomförandeförordningar i sin helhet, påpekar domstolen att skälet för avvisning som grundar sig på den rättspraxis som följer av dom av den 9 mars 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), och dom av den 15 februari 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), som kommissionen, med stöd av rådet, anförde i första instans, grundades på att talfristen enligt artikel 263 FEUF hade löpt ut, och inte på att dessa bestämmelser inte kunde åtskiljas från övriga bestämmelser i dessa genomförandeförordningar.
- 83 Enligt artikel 170.1 i domstolens rättegångsregler får ett överklagande inte ändra saken i målet vid tribunalen. Enligt fast rättspraxis är domstolen i ett mål om överklagande således endast behörig att pröva den rättsliga bedömningen av de grunder och argument som har åberopats i den lägre instansen. En part kan således inte för första gången vid domstolen åberopa en invändning som parten inte har åberopat vid tribunalen, eftersom detta skulle innebära att vederbörande vid domstolen, som har en begränsad behörighet i mål om överklagande, kunde anhängiggöra en mer omfattande tvist än den som tribunalen har prövat (dom av den 6 oktober 2021, Sigma Alimentos Exterior/kommissionen, C-50/19 P, EU:C:2021:792, punkterna 37 och 38).
- 84 Institutionernas anmärkning att de bestämmelser som avses med invändningen om rättsstridighet inte kan åtskiljas från de övriga bestämmelserna i genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013 kan således inte tas upp till sakprövning, eftersom denna anmärkning framfördes för första gången inom ramen för överklagandena.
- 85 För det tredje och av samma skäl, kan den i andra hand anförda anmärkningen om att den invändning om rättsstridighet som Jiangsu Seraphim åberopade i första instans är verkningslös inte upptas till sakprövning, eftersom den är riktad mot bestämmelser som inte utgör den rättsliga grunden för den omtvistade förordningen.
- 86 I den mån institutionerna slutligen, och i tredje hand, har hävdats att tribunalen har avgjort denna invändning om rättsstridighet genom att misstolka den enda grund som åberopades i första instans, eftersom sökanden genom denna grund gjorde gällande att den omtvistade förordningen direkt åsidosatte de relevanta bestämmelserna i grundförordningarna, medan ansökan i första instans inte innehöll denna grund, vilket ledde till att tribunalen dömde utöver vad som hade yrkats av parterna (*ultra petita*). Domstolen konstaterar endast att det framgår av ordalydelsen i

denna ansökan att denna enda grund uttryckligen grundades på ett åsidosättande av artiklarna 8.1, 8.9 och 8.10 samt 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och av artiklarna 13.1, 13.9 och 13.10 samt 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen, samt att denna enda grund kombinerades med en invändning om rättsstridighet som åberopades med avseende på artikel 3.2 b i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i genomförandeförordning nr 1239/2013.

- 87 Denna anmärkning kan således inte godtas.
- 88 Av det ovan anförda följer att överklagandena i målen C-439/20 P och C-441/20 P inte kan vinna bifall såvitt avser den andra delen av den första grunden för respektive överklagande.
- 89 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser någon del av den första grunden för respektive överklagande.

Den andra och den tredje grunden för överklagandet i mål C-439/20 P och den andra grundens första del i mål C-441/20 P

Parternas argument

- 90 Genom den andra och den tredje grunden för överklagandet i mål C-439/20 P och den andra överklagandegrundens första del i mål C-441/20 P har institutionerna i huvudsak kritiserat tribunalen för att den, i punkterna 115–152 i den överklagade domen, gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att grundförordningarna inte utgjorde tillräckliga rättsliga grunder för att anta artikel 2 i den omtvistade förordningen, som innebar ogiltigförklaring av de åtagandefakturor som Jiangsu Seraphim hade utfärdat samt uppbärande av antidumpningstullar och utjämningstullar som utgår vid tidpunkten för godtagandet av deklarationen för övergång till fri omsättning av de varor som omfattas av dessa fakturor.
- 91 Genom den andra grunden för överklagandet i mål C-439/20 P och den andra grundens första del i mål C-441/20 P har institutionerna särskilt kritiserat tribunalen för att, bland annat i punkterna 119, 129–132, 138, 140–147 och 151 i den överklagade domen, ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att kvalificera uttagandet av tullar på den berörda importen som ”retroaktivt”.
- 92 Enligt institutionerna motiverade tribunalen för det första inte antagandet att dessa tullar hade tagits ut ”retroaktivt”, trots att det utgör en underliggande hypotes i dessa punkter i den överklagade domen och utgör ”kärnan” i den tolkning som tribunalen gjorde i punkterna 128–138 i av de relevanta bestämmelserna i grundförordningarna.
- 93 Vidare gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 8.10 och artikel 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen samt av artikel 13.10 och artikel 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen genom att kvalificera uttaget av de aktuella tullarna som ”retroaktivt”. Dessa bestämmelser utgör nämligen en tillräcklig rättslig grund för uppbörd av tullar på import som anses strida mot det berörda åtagandet.
- 94 Institutionerna har i detta avseende understrukit att det inte handlar om att fastställa när en tull tas ut på den berörda importen, utan om huruvida denna import har övergått till fri omsättning efter det att denna tull införts. Det avgörande kriteriet för att avgöra om uttaget av denna tull

sker retroaktivt är det datum då den aktuella åtgärden infördes. I förevarande fall framgår det emellertid klart av genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013 att tullarna på den aktuella importen infördes år 2013, det vill säga innan denna import, som omfattades av de ogiltiga åtagandefakturorna, övergick till fri omsättning. Den omtvistade förordningen utlöste endast uppbörden av dessa tullar.

- 95 Genom den tredje grunden för överklagandet i mål C-439/20 P har institutionerna i huvudsak kritiserat tribunalen för att, i punkterna 119, 129–138, 140–147 och 151 i den överklagade domen, ha tolkat artiklarna 8.1, 8.9 och 8.10 samt 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen samt artiklarna 13.1, 13.9 och 13.10 samt 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen på ett felaktigt sätt när den fann att dessa bestämmelser inte var tillämpliga i förevarande fall. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den inte godtog institutionernas tolkning av nämnda bestämmelser.
- 96 Dessa bestämmelser, i deras ändrade lydelse enligt förordning nr 461/2004, utgjorde i själva verket en tillräcklig rättslig grund för uttag av tullar på import som konstaterats strida mot det berörda åtagandet. Tribunalen underlät helt och hållet, i punkterna 115–118 i den överklagade domen, att beakta att till följd av en sådan ändring infördes en slutgiltig tull så snart det aktuella åtagandet godtas och inte endast vid det tillfälle då åtagandet återtas. Dessa tullar infördes således inte retroaktivt.
- 97 Tribunalen gjorde sig bland annat skyldig till felaktig rättstillämpning i två avseenden när den i punkt 119 i den överklagade domen fann att uttag av tullar på import som stred mot det aktuella åtagandet var begränsat till de två fall som anges i artiklarna 8.10 och 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen samt i artiklarna 13.10 och 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- 98 För det första avser dessa bestämmelser en retroaktiv tillämpning av tullar, det vill säga, tvärtemot vad som föreskrivs i den omtvistade förordningen, uttag av tullar på import som övergått till fri omsättning innan slutgiltiga tullar infördes. För det andra missuppfattade tribunalen lagändringen år 2004. De två angivna fallen avser nämligen endast en situation där rådet inte hade infört en slutgiltig tull vid den tidpunkt då åtagandet i fråga godtog.
- 99 Institutionerna anser vidare att de skäl i grundförordningarna som tribunalen stödde sig på i punkterna 132–137 i den överklagade domen saknar relevans. Tvärtemot vad tribunalen konstaterade i punkt 144 i den överklagade domen ska hänsyn tas till skälen 18 och 19 i förordning nr 461/2004. I motsats till vad tribunalen angav i punkt 138 i den överklagade domen skulle de särskilda bestämmelserna om införande av preliminära tullar endast efter det att ett åtagande brutits eller återtagits och om införande av sådana tullar med retroaktiv verkan inte innebära en inskränkning av uppbörden av de tullar som tidigare införts på import beträffande vilken det har konstaterats att de inte uppfyller de formella eller materiella villkoren för det berörda åtagandet.
- 100 Slutligen är tribunalens konstateranden i punkterna 141, 145 och 146 i den överklagade domen felaktiga.
- 101 Jiangsu Seraphim har gjort gällande att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den inte godtog den tolkning som institutionerna gjorde gällande och att de grunder som anförts av institutionerna inte kan leda till ett bifall av överklagandena.

- 102 I detta avseende införs genom den omtvistade förordningen tullar retroaktivt genom att gå utöver vad som är tillåtet enligt grundförordningarna. Tribunalen gjorde således en riktig bedömning när den slog fast att dessa grundförordningar inte utgjorde en tillräcklig rättslig grund för att anta bestämmelserna i den omtvistade förordningen.
- 103 Dessutom följer det, vid åsidosättande av villkoren i ett åtagande, av artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen att de tullar som inte var tillämpliga till följd av godtagandet av åtagandet automatiskt skulle tillämpas på import som skett från och med den dag då åtagandet återtogs, och inte på tidigare import.
- 104 Tribunalen fann, i det system som hade inrättats genom grundförordningarna, att de tullar som skulle betalas på grund av att de berörda åtagandena hade åsidosatts inte retroaktivt kunde införas utöver de förfarandebestämmelser som fastställs i artikel 8.10 och artikel 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen samt i artikel 13.10 och artikel 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Enligt unionsrätten är det inte på något sätt tillåtet för kommissionen att ogiltigförklara fakturorna i fråga och att ålägga de nationella tullmyndigheterna att retroaktivt ta ut slutgiltiga tullar på tidigare import som övergått till fri omsättning för det fall preliminära tullar inte har registrerats eller påförts. Enligt Jiangsu Seraphim syftade 2004 års ändringar uteslutande dels till att göra det möjligt att återta ett åtagande och att tillämpa den tull som berördes av en enda rättsakt, genom att avsluta det ”tunga förfarande som tidigare gällde”, enligt vilket såväl kommissionen som rådet skulle ingripa, dels till att fastställa tvingande frister för att avsluta utredningar om påstådda åsidosättanden av de berörda åtagandena.

Domstolens bedömning

- 105 Den andra och tredje grunden i mål C-439/20 P och den första delen av den andra grunden i mål C-441/20 P är riktade mot de skäl i den överklagade domen, som anges i punkterna 115–152 däri, genom vilka tribunalen biföll den enda grund som Jiangsu Seraphim åberopade till stöd för sin talan i första instans. Jiangsu Seraphim gjorde där gällande att kommissionen genom artikel 2 i den omtvistade förordningen åsidosatte artiklarna 8 och 10 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artiklarna 13 och 16 i den grundläggande antisubventionsförordningen genom att ogiltigförklara åtagandefakturorna och genom att förordna om uttag av de tullar som skulle ha betalats vid tidpunkten för godtagandet av deklARATIONEN om övergång till fri omsättning för den import som omfattades av dessa fakturor.
- 106 Genom de anmärkningar som institutionerna har anfört till stöd för dessa grunder och denna delgrund, vilka ska prövas tillsammans, har de i huvudsak kritiserat tribunalen för att ha gjort en felaktig tolkning av grundförordningarna, särskilt av dessa bestämmelser, tolkade i sitt sammanhang, bland annat genom att felaktigt kvalificera de åtgärder som avses i artikel 2 i den omtvistade förordningen som ”retroaktiva”, och att grundförordningarna inte tillät institutionerna att vidta dessa åtgärder till följd av återtagandet av godtagandet av det aktuella åtagandet.
- 107 I detta avseende bör det noteras att tribunalen, för att komma fram till den slutsats som anges i punkt 152 i den överklagade domen att grundförordningarna inte kan utgöra en tillräcklig rättslig grund för att anta artikel 2 i den omtvistade förordningen, först, i punkterna 115–119 i den överklagade domen, gjorde bedömningen att, eftersom det aktuella fallet enligt tribunalens mening rörde införandet av de antidumpnings- och utjämningstullar som skulle ha varit

tillämpliga om det inte hade funnits något åtagande som sedan överträtts, reglerades inte det fallet av artikel 8.10 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.10 i den grundläggande antisubventionsförordningen, och inte heller av artikel 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Detta innebär att detta fall inte omfattas av någon av de situationer som uttryckligen föreskrivs i grundförordningarna, och det var nödvändigt att undersöka om det inte fanns någon annan rättslig grund för antagandet av artikel 2 i den omtvistade förordningen.

- 108 Tribunalen uteslöt därefter, i punkterna 130–138 i den överklagade domen, att så kunde vara fallet, eftersom det framgick av grundförordningarnas systematik och syften, och särskilt av skälen i dessa, dels att unionslagstiftaren i grundförordningarna önskade att uttryckligen reglera villkoren för hur institutionerna, till följd av ett godtagande av ett åtagande återtogs, hade befogenhet att retroaktivt införa de tullar som skulle betalas, dels att de ovannämnda bestämmelserna i dessa förordningar på ett uttömmande sätt räknade upp de situationer då en retroaktiv uppbörd av tullar var tillåten.
- 109 Av detta drog tribunalen, särskilt i punkterna 137 och 138 i den överklagade domen, slutsatsen att denna befogenhet inte kan grundas vare sig på lydelsen av artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen, enligt vilka tullarna automatiskt ska gälla till följd av att godtagandet av åtaganden återtogs, eller på lydelsen i artikel 14.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 24.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen, eftersom ”de [övriga] villkor” för uppbörd av tullar anges däri.
- 110 Tribunalen fann slutligen, i punkterna 139–151 i den överklagade domen, att ingen av de övriga anmärkningar som institutionerna hade anfört, såsom den som avsåg en effektiv kontroll och effektiva sanktionsåtgärder avseende de berörda åtagandena, kunde ändra denna bedömning.
- 111 För att undersöka om tribunalens tolkning av grundförordningarna innehåller en felaktig rättstillämpning, bör det inledningsvis erinras om att kommissionen genom den omtvistade förordningens artikel 1 återtogs godtagandet av det berörda åtagandet i enlighet med artikel 8.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen, och sedan i artikel 2 i den omtvistade förordningen drog konsekvenserna av detta återtogs genom att ogiltigförklara de berörda åtagandefakturorna och besluta om uppbörd av de antidumpnings- och utjämningstullar som skulle ha betalats vid godtagandet av deklARATIONEN för övergång till fri omsättning för de transaktioner som omfattades av dessa fakturor.
- 112 Eftersom artikel 2 i den omtvistade förordningen således avser följderna eller verkningarna av att godtagandet av ett åtagande återtogs och denna fråga behandlas just i artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen, ska domstolen först pröva lagenligheten av nämnda artikel 2, med avseende på dessa bestämmelser, som den omtvistade förordningen för övrigt anger som rättslig grund för denna artikel 2.
- 113 Såsom tribunalen erinrade om i punkt 131 i den överklagade domen ska vid tolkningen av en unionsbestämmelse inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i (dom av den 2 december 2021, kommissionen och GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P och C-888/19 P, EU:C:2021:973, punkt 70 och där angiven rättspraxis).

- 114 I detta sammanhang ska det inledningsvis påpekas att det framgår av ordalydelsen i artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen att om kommissionens godtagande av ett åtagande återtas, ska den slutgiltiga antidumpningstull eller utjämningstull som införts i enlighet med artikel 9.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen respektive artikel 15.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen, såsom de tullar som införts genom artikel 1 i genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013, ”automatiskt tillämpas”.
- 115 För att avgöra om dessa bestämmelser kan möjliggöra antagandet av sådana åtgärder som de som föreskrivs i artikel 2 i den omtvistade förordningen, nämligen ogiltigförklaring av åtagandefakturor och uttag av tullar för de transaktioner som omfattas av dessa fakturor, inbegripet transaktioner som ägde rum före förordningens ikraftträdande, ska de läsas tillsammans med dels bestämmelserna i artikel 9.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen och i artikel 15.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen, av vilka det följer att slutgiltiga tullar ”införs” av kommissionen, dels bestämmelserna i artikel 8.1 andra stycket i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1 andra stycket i den grundläggande antisubventionsförordningen, enligt vilka slutgiltiga tullar ”under den tid åtagandena är i kraft” ”inte [ska] tillämpas” på den berörda importen.
- 116 Såsom generaladvokaten påpekade i punkt 88 i sitt förslag till avgörande, framgår det av lydelsen av dessa bestämmelser i förening att den ”automatiska tillämpningen” av den preliminära eller slutgiltiga tullen enligt artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen, i det fall kommissionen särskilt återtar sitt godtagande av ett åtagande, inte bör tolkas så, att det införs en ny tull utan som en tillämpning av den tull som ursprungligen infördes, varvid det ska förstås så, att tillämpningen av den tullen var tillfälligt upphävd ”under den tid” som åtagandet var i kraft.
- 117 Den tillfälligt upphävda tillämpningen av slutgiltiga tullar som föreskrivs i artikel 8.1 andra stycket i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1 andra stycket i den grundläggande antisubventionsförordningen, i samband med godtagandet av ett åtagande, och den automatiska tillämpningen av dessa tullar i enlighet med artikel 8.9 första stycket i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 första stycket i den grundläggande antisubventionsförordningen, till följd av att åtagandet har återkallats, hänvisar således inte till själva införandet av dessa tullar, utan till deras verkningar, bland annat till uppbörden av tullarna.
- 118 Av det ovan anförda följer, tvärtemot vad tribunalen fann, bland annat i punkt 138 i den överklagade domen, att den befogenhet som de unionsinstitutioner som ska genomföra grundförordningarna har att kräva betalning, efter det att godtagandet av ett åtagande återtagits, av tullar som ska utgå för transaktioner som omfattas av de ogiltigförklarade åtagandefakturorna, såsom föreskrivs i artikel 2 i den omtvistade förordningen, med giltig verkan kan grundas på artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 första stycket i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- 119 Samma slutsats gör sig för övrigt gällande i den mån det i artikel 2 i den omtvistade förordningen föreskrivs att dessa åtagandefakturor ska ogiltigförklaras.
- 120 Enligt artikel 14.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 24.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen ska antidumpningstullar eller utjämningstullar införas genom förordning och tas ut av medlemsstaterna i den form och enligt den tullsats och de villkor som anges i den förordning genom vilken dessa tullar införs. Såsom domstolen har

slagit fast följer det av denna ordalydelse att unionslagstiftaren inte har haft för avsikt att uttömmande ange alla de faktorer som rör uttag av antidumpningstullar som kan fastställas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 mars 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, punkterna 57 och 58).

- 121 Utfärdandet av åtagandefakturor, såsom föreskrivs i artikel 3.1 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.1 i genomförandeförordning nr 1239/2013, avser uttag av slutgiltiga antidumpningstullar eller utjämningstullar som införts genom dessa genomförandeförordningar eftersom företeendet av dessa fakturor utgör ett villkor för den befrielse som föreskrivs i nämnda artiklar. Fakturorna tjänar även till att säkerställa identifiering av de berörda transaktionerna när det förordnas om uppbörd av denna tull till följd av att godtagandet av det berörda åtagandet återtass.
- 122 Utfärdandet av åtagandefakturor omfattas följaktligen, såsom institutionerna har hävdats, av de krav som institutionerna kan uppställa i en förordning om införande av antidumpningstullar eller utjämningstullar enligt artikel 14.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 24.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- 123 Vad närmare bestämt gäller befogenheten att ogiltigförklara åtagandefakturor, tillkommer denna befogenhet följaktligen institutionerna enligt samma bestämmelser.
- 124 När kommissionen, genom en rättsakt som antagits med stöd av artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen, drar konsekvenserna av att godtagandet av ett åtagande återtass, finns det inget som hindrar att kommissionen, tvärtemot vad tribunalen har antytt i punkterna 137 och 138 i den överklagade domen, genom denna rättsakt ogiltigförklarar de åtagandefakturor som avser detta åtagande, såsom ett formellt villkor som måste vara uppfyllt innan tullar tas ut på transaktioner som omfattas av dessa fakturor.
- 125 Dessutom påpekar domstolen att resonemanget i punkterna 130–138 i den överklagade domen är behäftat med felaktig rättstillämpning, eftersom det bygger på den felaktiga förutsättningen att artikel 2 i den omtvistade förordningen är tillämplig retroaktivt, med hänsyn till att den föreskriver att de åtagandefakturor som förtecknas i bilaga I till den förordningen ska ogiltigförklaras till följd av att godkännandet av Jiangsu Seraphims åtagande återtass och att antidumpnings- och utjämningstullar ska betalas för de transaktioner som omfattas av dessa fakturor.
- 126 Det ska erinras om att till skillnad från de handläggningsregler som i allmänhet anses tillämpliga när de träder i kraft, ska materiella unionsbestämmelser, för att säkerställa att rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar iaktas, tolkas så, att de avser förhållanden som har uppstått innan de trädde i kraft endast om det av deras lydelse, syfte eller systematik klart framgår att de ska ha en sådan verkan (dom av den 22 juni 2022, Volvo och DAF, C-267/20, EU:C:2022:494, punkt 31 och där angiven rättspraxis).
- 127 Det framgår även av EU-domstolens praxis att en ny rättsregel i princip ska tillämpas från och med ikraftträdandet av den rättsakt i vilken den ingår. Även om bestämmelsen inte är tillämplig på rättsliga situationer som har uppkommit och slutligt fullbordats under den äldre lagens giltighetstid, är den tillämplig på framtida verkningar av en situation som uppkommit under den äldre bestämmelsens giltighetstid liksom på nya rättsliga situationer. Med förbehåll för principen om att rättsakter inte kan ha retroaktiv verkan, förhåller det sig annorlunda endast om den nya

bestämmelsen åtföljs av specialbestämmelser som reglerar dess tillämpning i tiden (dom av den 22 juni 2022, Volvo och DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, punkt 32 och där angiven rättspraxis).

- 128 När det gäller den omtvistade förordningen bör det, såsom framgår av punkterna 113–118 i denna dom och såsom institutionerna med rätta har framhållit, noteras att det genom den omtvistade förordningen inte infördes nya tullar med avseende på de transaktioner som avses i artikel 2 i denna förordning, utan den innebar en tillämpning av tullar som införts genom genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013. Tillämpningen av dessa tullar var nämligen endast tillfälligt upphävd under den tid som åtagandet från Jiangsu Seraphim var i kraft, i enlighet med artikel 3.1 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.1 i genomförandeförordning nr 1239/2013, samt i enlighet med artikel 8.1 andra stycket i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1 andra stycket i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- 129 Artikel 2 i den omtvistade förordningen innebär således en tillämpning på framtida verkningar av situationer som har uppkommit innan förordningen trädde i kraft, snarare än en retroaktiv tillämpning på förhållanden som uppkommit före detta datum, i den mening som avses i den rättspraxis som det erinrats om ovan i punkterna 126 och 127.
- 130 Även tribunalens argument i punkt 138 i den överklagade domen innehåller en felaktig rättstillämpning. Tribunalen angav där att dels artikel 8.10 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.10 i den grundläggande antisubventionsförordningen, dels artikel 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen, utgör hinder för en befogenhet för kommissionen att ogiltigförklara åtagandefakturor och, med påstådd retroaktiv verkan, att kräva betalning av tullar för de berörda transaktionerna eftersom dessa bestämmelser på ett restriktivt sätt fastställer de situationer där dessa tullar kan tillämpas retroaktivt.
- 131 Det är nämligen tillräckligt att påpeka att de åtgärder som vidtagits i artikel 2 i den omtvistade förordningen inte har retroaktiv verkan, såsom har konstaterats ovan i punkt 129.
- 132 Det har även konstaterats, i punkterna 115–118 i förevarande dom, att en sådan befogenhet med giltig verkan kan grundas på artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- 133 När det för övrigt gäller artikel 3.2 b i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i genomförandeförordning nr 1239/2013 kan dessa genomförandeförordningar inte heller anses ha retroaktiv verkan, med hänsyn till att de införde antidumpnings- och utjämningstullar på import som ägt rum i strid med det berörda åtagandet efter det att de trätt i kraft och föreskrev att dessa tullar skulle tas ut i framtiden som en följd av och i händelse av ett sådant åsidosättande av åtagandet och återtagande av detta, efter det att åtagandefakturorna ogiltigförklarats.
- 134 Av detta följer att den överklagade domen även är behäftad med felaktig rättstillämpning i den del tribunalen, bland annat i punkterna 132–139 i den överklagade domen, grundade sig på den omtvistade förordningens eller de ovannämnda genomförandeförordningarnas retroaktiva verkan för att dra slutsatsen att det framgick av unionslagstiftarens avsikt och av grundförordningarnas allmänna systematik att dessa inte kunde utgöra en rättslig grund för att vidta de åtgärder som avses i artikel 2 i den omtvistade förordningen.

- 135 Slutligen konstaterar domstolen i likhet med vad generaladvokaten i huvudsak påpekade i punkterna 100–104 i sitt förslag till avgörande, att ovannämnda tolkning av grundförordningarna stöds av det faktum, vilket går tvärtemot vad tribunalen konstaterade i punkt 151 i den överklagade domen, om det inte fanns någon möjlighet att efter ett återtagande av godtagandet av ett åtagande uppbära antidumpnings- och utjämningsstullar på all import som skett i strid med detta åtagande, skulle ett sådant åsidosättande inte få tillräckligt allvarliga konsekvenser för att säkerställa att de exporterande tillverkarnas åtaganden följs och fullgörs på ett korrekt sätt, vilket skulle undergräva effektiviteten hos de försvarssystem som grundförordningarna är avsedda att inrätta.
- 136 Av det ovan anförda följer att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att grundförordningarna inte kunde utgöra tillräcklig rättslig grund för att anta artikel 2 i den omtvistade förordningen.
- 137 Överklagandet ska följaktligen bifallas såvitt avser den andra och den tredje grunden för överklagandet i mål C-439/20 P och den andra grundens första del i överklagandet i mål C-441/20 P. Den överklagade domen ska följaktligen upphävas, utan att det är nödvändigt att pröva den fjärde grunden för överklagandet i mål C-439/20 P och den andra grundens andra del i överklagandet i mål C-441/20 P.

Talan vid tribunalen

- 138 Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, om den upphäver tribunalens avgörande, antingen själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa målet till tribunalen för avgörande.
- 139 Domstolen anser att målet är färdigt för avgörande och att det finns anledning att pröva yrkandet om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.
- 140 I detta avseende framgår det dels av svaret på den första delen av den första grunden för överklagandet i respektive mål, i punkterna 53–72 i denna dom, dels av svaret på den andra delen av denna första grund, i punkterna 73–88 i denna dom, att talan om ogiltigförklaring ska tas upp till sakprövning av de skäl som tribunalen har angett. Detta gäller såväl den talan om ogiltigförklaring av artikel 2 i den omtvistade förordningen som Jiangsu Seraphim har väckt vid tribunalen som den invändning om rättsstridighet som Jiangsu Seraphim har anført avseende artikel 3.2 b i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i genomförandeförordning nr 1239/2013.
- 141 Vad beträffar den enda grund som Jiangsu Seraphim anförde vid tribunalen, nämligen att kommissionen genom artikel 2 i den omtvistade förordningen åsidosatte dels artiklarna 8 och 10 i den grundläggande antidumpningsförordningen, dels artiklarna 13 och 16 i den grundläggande antisubventionsförordningen genom att ogiltigförklara åtagandefakturorna och genom att besluta om uppbörd av de tullar som skulle ha betalats vid tidpunkten för godtagandet av deklARATIONEN om övergång till fri omsättning för den import som omfattades av dessa fakturor, finner domstolen att den inte kan vinna framgång av de skäl som anges i punkterna 111–135 i denna dom.

- 142 Slutligen framställde Jiangsu Seraphim, med stöd av nämnda bestämmelser i grundförordningarna, en invändning om rättsstridighet avseende artikel 3.2 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 i genomförandeförordning nr 1239/2013.
- 143 Jiangsu Seraphim gjorde i huvudsak gällande att rådet, genom att agera i egenskap av verkställande myndighet och inte i egenskap av lagstiftare, inte kunde delegera befogenheten att ogiltigförklara åtagandefakturorna till kommissionen enbart på grundval av ett återtagande av godtagandet av ett åtagande samt inte heller ålägga tullmyndigheterna att ta ut tullar på varor som redan övergått till fri omsättning inom unionens tullområde.
- 144 Det framgår av de skäl som angetts ovan i punkterna 111–136 att denna tolkning saknar rättslig grund.
- 145 Av de skäl som anges ovan i punkterna 114–118 framgår det närmare bestämt av grundförordningarnas allmänna systematik, och särskilt av artikel 8.1 och 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1 och 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen, att rådet kunde bemyndiga kommissionen att föreskriva att en tullskuld ska uppkomma vid tidpunkten för godkännandet av deklarationen för övergång till fri omsättning, till följd av återtagandet av dess godtagande av ett åtagande och ogiltigförklaring av åtagandefakturor.
- 146 Såsom framgår av resonemanget ovan i punkterna 120–124 ingår rådets befogenhet att anta de bestämmelser som avses med invändningen om rättsstridighet inom ramen för befogenheten att i förordningen om införande av antidumpnings- eller utjämningstullar fastställa ”de villkor” som rör uttaget av dessa tullar, såsom föreskrivs i artikel 14.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 24.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- 147 Mot bakgrund av det ovan anförda ska Jiangsu Seraphims invändning om rättsstridighet ogillas.
- 148 Eftersom varken den enda grunden för Jiangsu Seraphims talan vid tribunalen eller den invändning om rättsstridighet som framställts inom ramen för denna talan är välgrundad, ska talan ogillas.

Rättegångskostnader

- 149 Enligt artikel 184.2 i rättegångsreglerna ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet bifalls och domstolen själv slutligt avgör saken.
- 150 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 151 Rådet och kommissionen har yrkat att Jiangsu Seraphim ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna såväl i första instans som i målen om överklagande.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) Domen från Europeiska unionens tribunal av den 8 juli 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/kommissionen (T-110/17, EU:T:2020:315), upphävs.**

- 2) Talan om ogiltigförklaring som Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd väckt vid Europeiska unionens tribunal ogillas.**
- 3) Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd ska ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen i första instans och inom ramen för målen om överklagande.**

Underskrifter